

УХВАЛА
ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

24 вересня 2015 року колегія суддів судової палати в цивільних справах Апеляційного суду Київської області в складі:

Головуючого судді Лаценка В. Д.,
суддів: Ігнатченко Н. В., Фінагєєва В. О.,
при секретарі Петленко І. О.,

розглянувши у відкритому судовому засіданні в м. Києві цивільну справу за апеляційними скаргами Красюка Володимира Ігоровича, Полевика Дмитра Володимировича на рішення Бориспільського міськрайонного суду Київської області від 31 липня 2015 року у справі за позовом Бутенка Григорія Івановича до Красюка Ігоря Володимировича, Полевика Дмитра Володимировича, Красюка Володимира Ігоровича, третя особа, яка не заявляє самостійні вимоги щодо предмета спору - Бориспільська міська громадська організація захисту тварин "Артемон", про відшкодування шкоди,

встановила:

У липні 2015 року Бутенко Г. І. звернувся в суд з позовом до Красюка І. В., Полевика Д. В., Красюка В. І., третя особа, яка не заявляє самостійні вимоги щодо предмета спору - Бориспільська міська громадська організація захисту тварин "Артемон", про відшкодування шкоди.

В обґрунтування своїх вимог позивач посилається на те, що він був власником середньоазіатської вівчарки з прізвиськом «Кадир – Рабах». 12 жовтня 2014 року на вул. Щорса в с. Гора Бориспільського району відповідачі застрелили собаку. На той час її вартість становила 488000 гривень. У зв'язку з втратою собаки позивач зазнав душевні переживання. З огляду на їх тривалість та глибину, розмір заподіяної йому моральної шкоди склав 100000 гривень. Відповідачі відмовляються компенсувати шкоду, тому Бутенко Г. І. просив суд стягнути солідарно на відшкодування матеріального шкоди 488000 грн. та 1000000 грн. на відшкодування моральної шкоди.

16 березня 2015 року представник позивача Маляр С. А. подав позовну заяву про зменшення розміру позовних вимог (а.с.142-148 т.1) в якій просив стягнути з відповідачів на користь його довірителя Бутенка Г. І. матеріальну шкоду в розмірі 324300 гривень та моральну шкоду в розмірі 65000 гривень.

Рішенням Бориспільського міськрайонного суду Київської області від 31 липня 2015 року позов Бутенка Г. І. задоволено частково.

Стягнуто солідарно з Полевика Д. В. та Красюка В. І. матеріальну шкоду в розмірі 195623 гривень 80 копійок та моральну шкоду в розмірі 10000 гривень.

У задоволенні позову в частині вимог про стягнення матеріальної та моральної шкоди з Красюка І. В., про стягнення з інших відповідачів матеріальної та моральної шкоди в більшому розмірі відмовити.

Стягнуто з Полевика Д. В. в дохід держави судовий збір в розмірі 965 гривень 2 копійок.

Стягнуто з Красюка В. І. в дохід держави судовий збір в розмірі 965 гривень 2 копійок.

Не погоджуючись із зазначеним рішенням Красюк В.І., Полевик Д. В., подали апеляційні скарги в яких просили скасувати рішення суду першої інстанції та постановити нове рішення, яким в задоволенні позову Бутенку Г. І. відмовити повністю, посилаючись на неправильне застосування норм матеріального і процесуального права, невідповідність висновків суду обставинам справи.

Апеляційні скарги не підлягають задоволенню з таких підстав.

Судом встановлено, що Бутенко Г.І. був власником середньоазіатської вівчарки з прізвиськом «Кадир – Рабах». Вказана обставина підтверджується копією родоводу №0060/12 від 23 квітня 2012 року (а.с.31 т.1) та копією племінного сертифікату на собаку (а.с.56 т.1).

Із зібраних по справі доказів вбачається, що 12 жовтня 2014 року приблизно о 18 годині 00 хвилин в с. Гора Бориспільського району відповідачі, використовуючи вогнепальну зброю, застрелили собаку позивача.

Допитані у судовому засіданні свідки Тонкіх Т.Р. та Бутенко О.Г. пояснили, що 12 жовтня 2014 року приблизно о 18 годині 00 хвилин в с. Гора Бориспільського району вони разом з позивачем Бутенком Г.І. вигулювали собаку. Під час того, як вони проходили по вул. Щорса, Полевик М.І. почала кричати. На вулицю вийшов її батько Красюк І.В. Він наказав його зятю Полевику Д.В. взяти вогнепальну зброю. Полевик Д.В. пішов в будинок. Після того, як він вийшов з будинку, в його руках була вогнепальна зброя. Полевик Д.В. здійснив один постріл в собаку. Після цього підійшов Красюк В.І., який є рідним братом Полевик М.І., взяв вогнепальну зброю в свої руки та здійснив другий постріл в собаку. Після цього вона впала на землю та вмерла.

Допитаний у судовому засіданні свідок Бутенко О.Г., який є сином позивача, показав, що 12 жовтня 2014 року він з Халіком Г.М. знаходився в будинку по вул. Щорса в с. Гора Бориспільського району. Його батько Бутенко Г.І., матір Тонкіх Т.Р. та сестра Бутенко О.Г. пішли вигулювати собаку. Несподівано свідок Бутенко О.Г. почув постріл. Він вибіг на вулицю та побачив, як Красюк В.І., тримаючи в руках вогнепальну зброю, здійснив другий постріл в собаку. Після цього вона впала на землю та вмерла.

Допитаний у судовому засіданні свідок Халік Г.М. показав, що 12 жовтня 2014 року він перебував в будинку позивача, розташованому по вул. Щорса в с. Гора Бориспільсько-го району. Бутенко Г.І., його дружина Тонкіх Т.Р. та дочка Бутенко О.Г. пішли вигулювати собаку. Несподівано свідок Халік Г.М. почув постріл і коли вибіг на вулицю то побачив, як Красюк В.І., тримаючи в руках вогнепальну зброю, здійснив другий постріл в собаку. Після цього вона впала на землю та вмерла.

140

Також в судовому засіданні було встановлено, що Красюк І.В. не вчиняв жодного пострілу в собаку та не давав наказу стріляти в собаку позивача. З цих підстав суд першої інстанції відмовив у позові до Красюка І.В. і цей висновок суду сторони не оспорюють.

Відповідно до ч.1 ст.180 ЦК України тварини є особливим об'єктом цивільних прав, на них поширюється правовий режим речі.

Згідно з ч.3 ст.386 цього Кодексу власник, права якого порушені, має право на відшкодування йому майнової шкоди.

Відповідно до вимог ст. 23 ЦК України особа має право на відшкодування моральної шкоди, завданої внаслідок порушення її прав. Моральна шкода полягає у душевних стражданнях, яких фізична особа зазнала у зв'язку із знищенням чи пошкодженням майна.

Встановлено, що 12 жовтня 2014 року внаслідок механічного пошкодження серця, не сумісного з життям, наступила смерть собаки. Ця обставина підтверджується копіями протоколу та звіту про результати досліджень № 0187/п/14 від 13 жовтня 2014 року (а.с.26-29 т.1).

Зі звіту про незалежну оцінку вбачається, що ринкова вартість собаки на той час становила 195623 гривні 80 копійок. Відповідачами не надано іншого доказу на спростування достовірності цієї обставини.

З огляду на це суд першої інстанції правильно вважав, що Бутенку Г.І. була заподіяна матеріальна шкода в розмірі 195623 гривень 80 копійок.

В матеріалах цивільної справи міститься довідка Центрального клубу собаківництва товариства сприяння обороні України вих. №001 від 19 лютого 2015 року (а.с.54 т.1), з якої вбачається, що розмір матеріальної шкоди, заподіяної смертю собаки, становить 15000 доларів США. Однак грошове зобов'язання по відшкодуванню матеріальної шкоди визначається та виконується виключно у гривнях. Тому суд першої інстанції виходив із розміру матеріальної шкоди заподіяної смертю собаки, яка зазначена у звіті про незалежну оцінку та з якою погоджувалися в судовому засіданні відповідачі.

Відповідно до вимог ст. 1190 ЦК України особи, спільними діями або бездіяльністю яких було завдано шкоди, несуть солідарну відповідальність перед потерпілим. За заявою потерпілого суд може визначити відповідальність осіб, які спільно завдали шкоди, у частці відповідно до ступеня їхньої вини.

Згідно п. 3 Постанови Пленуму Верховного Суду України № 6 від 27 березня 1992 року «Про практику розгляду судами цивільних справ за позовами про відшкодування шкоди» особи, які спільно заподіяли шкоду, тобто заподіяли неподільну шкоду взаємопов'язаними, сукупними діями, або діями з єдністю наміру, несуть солідарну відповідальність перед потерпілим.

Також п. 10 Постанови Пленуму Верховного Суду України № 4 від 31 березня 1995 року «Про судову практику у справах про відшкодування моральної (немайнової) шкоди» визначено, що на осіб, які заподіяли моральну шкоду спільно (взаємопов'язаними, сукупними діями або діями з єдиним наміром), відповідно до статей 174, 451 ЦК покладається солідарна відповідальність по її відшкодуванню.

З урахуванням того, що відповідачі Полевик Д.В. та Красюк В.І. заподіяли неподільну шкоду взаємопов'язаними, сукупними діями та діяли з

141

едністю наміру знешкодити собаку позивача, суд першої інстанції прийшов до обґрунтованого висновку про необхідність покладення на відповідачів солідарної відповідальності за завдану шкоду.

Оскільки у зв'язку зі смертю собаки Бутенко Г.І. зазнав душевні страждання та з урахуванням тривалістю хвилювань і переживань позивача, враховуючи вимоги розумності та справедливості, розмір заподіяної моральної шкоди суд правильно визначив у розмірі 10000 гривень.

Зазначений висновок суду першої інстанції відповідає обставинам справи, а також узгоджується з нормами матеріального і процесуального права, які судом правильно застосовані.

Доводи апеляційної скарги не дають підстав для висновку про неправильне застосування судом норм матеріального і порушення норм процесуального права при його ухваленні, які передбачені ст. ст. 309, 310 ЦПК України як підстави для скасування судового рішення.

Посилання відповідачів на те, що виключно Полевик Д.В. здійснював постріли в собаку, спростовуються показаннями свідків Бутенко О.Г., Тонких Т.Р., Бутенка О.Г., Халіка Г.М. та звукозаписом розмови Красюка В.І. з Бутенко О.Г. та Тонких Т.Р. (а.с.192 т.1). Те, що собака кусала позивача та існувала загроза його життю, спростовується копією виписки стаціонарного хворого №14974 від 16 жовтня 2014 року (а.с.34-35 т.1), копією висновку судово-медичної експертизи №1839/Ж від 17 жовтня 2014 року (а.с.36 т.1) та копією висновку експерта №268 від 21 жовтня 2014 року (а.с.94-96 т.1), в яких відсутні відомості про виявлення у Бутенка Г.І. покусаних та рваних поранень.

Посилання у скарзі на ту обставину, що собака напала на Полевик М.І. і покусала, не знайшли свого підтвердження в судовому засіданні. Вказані обставини спростовують показами свідків Бутенко О.Г., Тонких Т.Р., Бутенка О.Г., Халіка Г.М. Крім того, відповідно до висновку експерта № 262 від 13 жовтня 2014 року, при судово-медичній експертизі у Полевик М.І. виявлені тілесні ушкодження у вигляді саден із забійними ранами на спині справа, правій руці, саден лівої сідниці та лівого стегна. Вказані тілесні ушкодження виникли від дії тупого (тупих) предмету (предметів) індивідуальні і характерні властивості якого (яких) не відобразились (а.с. 81-82 т.1). Також у висновку експерта № 208д від 18 листопада 2014 року зазначається про тілесні ушкодження у Полевик М.І. від дії тупого предмету (а.с. 84-86 т. 1).

Зазначені висновки не суперечать показам свідків Бутенко О.Г., Тонких Т.Р., Бутенка О.Г., Халіка Г.М. про те, що Полевик М.І. не кусав собаку.

З урахуванням викладеного колегія суддів не може вважати належним доказом довідку з травмпункту про те, що у Полевик М.І. виявлені численні укушені рани на тілі.

Посилання у скарзі на безпідставне незастосування судом вимог ст.1171 ЦК України, також не може бути враховане як підстава для скасування рішення суду, оскільки в судовому засіданні не знайшло свого підтвердження обставини, що шкоду було завдано у зв'язку із вчиненням дій, спрямованих на усунення небезпеки, що загрожувала цивільним правам чи інтересам іншої особи, якщо цю небезпеку за даних умов не можна було усунути іншими

1 + 2
засобами, Обставини, які б свідчили про небезпеку, яка загрожувала правам чи інтересам позивача та Полевик М.І., в судовому засіданні не встановлені.

Щодо визначення розміру заподіяної матеріальної шкоди, колегія суддів виходить з вимог ч. 1 ст. 60 ЦПК України відповідно до якої кожна сторона зобов'язана довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог і заперечень. Відповідачі, для спростування наданих позивачем доказів щодо розміру заподіяної шкоди, інших доказів не подавали та не заявляли клопотання про призначення по справі судової експертизи.

На підставі викладеного та керуючись ст. ст. 307, 308 ЦПК України, колегія суддів,

ухвалила:

Апеляційні скарги Красюка Володимира Ігоровича, Полевика Дмитра Володимировича відхилити, а рішення Бориспільського міськрайонного суду Київської області від 31 липня 2015 року залишити без змін.

Ухвала набирає законної сили з моменту проголошення та може бути оскаржена до Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ в касаційному порядку протягом двадцяти днів.

Головуючий

Судді

